

[Ulrich.]

Spørgsmaal, men vil dog ikke undlade at fremsætte nogle ganske koncise og klare Udtalelser angaaende vor Stilling til hele Jordlovgivningen. Og da vil jeg gerne sige, at vi er som altid Tilhængere af, at der af Staten ydes Tilskud til Oprettelse af mindre Landbrug, men vi ønsker disse Landbrug oprettet som ren Ejendom, ikke som Statsfæste — det samme Standpunkt, som vi fra vor Side har indtaget i alle de Aar, Jordlovene har ligget paa Tingets Bord. Det er efter vor Opfattelse en absolut Betingelse for at skabe Lykke og Tilfredshed, for at skabe Virketrang og Lyst ude paa disse Ejendomme, at det er ren Ejendom.

Man behøver bare at se paa forskellige af Paragrafferne i det Lovforslag, jeg nu senere kommer til, for i Virkeligheden klart og skarpt at faa belyst, hvor forkastelig hele Statsfæsteformen er, hvor utilfredsstillende den er i det Øjeblik, Statsmyndigheden kommer og gør sin Ret gældende paa de Punkter, hvor den klart og koncist i Loven har trukket op, at den har Ret til at gøre det.

Vi ønsker altsaa disse Ejendomme oprettet som rene Ejendomme, ikke som Statsfæste. Vi ønsker Statens Hjælp ydet paa en saadan Maade, at man animerer til saa stort et Jordkøb og til saa smaa Udgifter til Bygningerne som muligt, et Krav, som vi fra vor Side Gang paa Gang har fremsat, et Krav, som vi ikke har faaet Tilslutning til i tilstrækkelig Grad, men et Krav, som jeg til min store Glæde ser afspejle sig i det Lovforslag, som ikke er paa Dagsordenen i Dag; nemlig Lovforslaget om Jordudstyknings i Sønderjylland.

Vi ønsker Adgang for Statshusmanden til at kunne frigøre sig fra Statens Overvaagen saa snart, som det overhovedet er ham muligt. Det er noget, som efter min Mening er ganske afgørende for et Menneske, naar han skal arbejde i en selvstændig Bedrift, at han er frit stillet, at han ikke stadig væk skal være undergivet et Tilsyn fra den ene og den anden Side, et Tilsyn, som jo aldeles ikke fra Privatkapitalens Side er i den Grad gennemgribende og i den Grad udfordrende som det Tilsyn, Regeringen ønsker at etablere fra Statens Side.

Vi erkender, at der mangler en Centrallovgivning for hele Jordudstyknings, og erklærer os villige til, som vi altid har været det, at medvirke til en saadans Tilvejebringelse; men jeg vil dog gerne føje til, at til en Ekspropriationslov gaar vi fra konservativ Side aldrig. Vi erkender det for at være ganske unødvendigt, og dér er

jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som ganske kort berørte, at det er ikke Jordens Pris, som i Virkeligheden er det afgørende paa hele dette Omraade — Jordens Pris varierer overordentligt lidt fra det ene Tiaar til det andet —, det er Bygningerne og Besætnings- og Inventaranskaffelse, der kræver de store Summer.

I det frie Marked kan man i Dag, ligesom man har kunnet det hidindtil, erhverve Jord til Udstykning i en saadan Udstrækning, at en Ekspropriation er ganske upaakrævet, ganske unødvendig og til lige grundlovsstridig, og som Følge deraf er vi som altid Modstandere af dette Princip. Jeg vil endda gaa saa vidt, at jeg vil sige, at Ejendomsrettens Bevarelse, som man paa det kraftigste angriber gennem dette Lovforslag, er efter vor Opfattelse Grundpilleren for hele Samfundets Eksistens. Tag den private Ejendomsret bort under Fødderne paa det danske Samfunds Beboere, saa er i Virkeligheden det danske Samfunds hele Grundlag for dets Eksistens tilintetgjort.

Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i de Betragtninger, han gjorde gældende angaaende denne Lov, men der er en Bemærkning, det ærede Medlem fremsatte, som jeg ikke kan lade være ganske kort at berøre. Det ærede Medlem udtalte sin Angst for, at de Radikale var kommet noget i Klemme paa dette Omraade. Jeg er fuldstændig paa det rene med, at de Radikale er kommet i en overordentlig ubehagelig Klemme, men jeg kan ikke se rettere end, at dersom de to ærede Regeringspartier vil gennemføre de Principper, som er nedlagt i dette Lovforslag, maa de Radikale, som er blevet indeklemmet, kunne faa Hjælp fra Socialdemokratiet, idet Socialdemokratiet efter min Mening er saa stort, at det — dette Lovforslag overført analogt paa det Forhold — skal afgive til det lille indeklemte Parti: det radikale Parti.

Derefter vil jeg gøre nogle Bemærkninger til det andet Lovforslag. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal indledede sit Foredrag med nogle Udtalelser, som det ærede Medlem kan læse i den Tale, jeg holdt ved Behandlingen af Socialdemokratiets Lovforslag i 1922 — jeg forstaar godt, at det ærede Medlem ikke har gjort sig den Ulejlighed, det vilde ligge ganske udenfor det ærede Medlems Tanke overhovedet at beskæftige sig med, hvad jeg har udtalt ved den ene eller den anden Lejlighed, men det ærede Medlem har dog altsaa rummet de samme Tanker, som jeg den Gang frem-